

GRABALUZ**DOLORES N. 13, D. 302, 303 Y 304. MEXICO, D. F.**

14 de maig del 1952

e 24. V-52

Estimats pares: adjunto tres transparències de 35 mm. A l'hora de fer la tria, m'he adonat que la gairebé totalitat dels temes són de tipus mexicà, y en els tamany de 6 x 6 aquesta tendència és, encara, més marcada. Digui'm si el tamany de 35 mm. no és un inconvenient, i fins a quin punt li interessin els temes mexicans. Figures remenines amb poca roba, no n'he trobat per ara. Seguiré buscant. El dòlar està actualment al canvi de 8,65, i cada transparència d'aquestes val \$ 5,30. Dic això, només, per a justificar la inversió.

Tinc impressionats els negatius dels dibuixos venuts a l'Onfeó (i d'altres fets posteriorment) i encara no els he pogut revelar. Per això no compleixo la promesa de trametre'ls, però espero poder-ho fer en la pròxima. No em puc estar de repetir el que he dit tantes vegades: el temps -almenys pel que es refereix a Mèxic- transcorre amb una pressa increïble; això té tot el so de filosofia barata, però és per a nosaltres una realitat vivíssima.

La Rosa ha tingut noves converses amb la senyora Estapé. Aquesta senyora insisteix en donar una visió depriment de la nostra terra i de l'estat d'ànim de la nostra gent, i és tan gran el canvi experimentat (segons ella explica) que no podem evitar la tristesa. És curiós constatar com, a desgrat dels mitjans de comunicació actuals i el coneixement entre els pobles, sigui tan difícil formar-se una idea, ni que sigui aproximada, de les coses. Perquè, en

*els anells i la història dels meus aquilipen
Tenint molt espit. Esthom vol saber d'on són.*

contrast amb les versions entristidores, ens en arriben d'altres que ens permeten seguir alimentant l'esperança. Els senyors Vidal, veïns nostres, (els representants a Mèxic de la "Cia. Trasatlàntica") ens presenten sempre un panorama més clar i agradable. Qui deu tenir raó?

Veig que segueix sense parlar-me del seu possible viatge, a desgrat que la senyora Estapé diu que vostè, pare, n'hi va parlar com d'una cosa segura. Es cert? Ens donarà aquesta alegria, pare?

Darrerament, he rebut una nova sèrie de "Destino", i l'he llegida i rellegida amb gust. Veig que en J.M. de Segarra ja ni col·labora amb una secció rixa, cosa que no ens ha deixat de sorprendre una mica. He vist, amb alegria, que l'Eudald Serra, l'escultor amic meu, ha guanyat un premi important en l'"Exposició Biennal Hispano-Americana". L'han seguit veient? I ara que parlo de velles amistats, no sé si els ha ~~xxx~~ arribat la notícia que el premi de teatre català ofert per la "Col·lecció Catalonia", l'ha guanyat (en col·laboració amb en Ferran de Xèrica) Lluís de Rialp, que és el pseudònim literari del germà d'en Miquel Soler, que venia molt sovint a casa amb en Boadella. El recorden? Van dir-me, fa temps, que en Miquel Soler havia mort durant la guerra, la qual cosa va produir-me molta pena. L'obra premiada porta el títol "Idols de rang" i aviat, si Déu vol, es representarà a Mèxic,

Veig que en Graus segueix col·laborant amb vostè i n'estic content. Es molt bona persona i li tinc molt afecte. En Mas encara treballa amb vostè?

Si tinc temps i no em falta l'esma, vull preparar una exposició de dibuixos i aquarel·les, estimulat per l'èxit obtingut en la "Quinzena cultural catalana" i les seves conseqüències. Perquè, després dels quatre primers, he venut (ja fora de l'exposició i per persones que m'els han demanat) set dibuixos més. *Da volem que m'hi quedat sense el·laci. Pel·lin tot l'afecte veient del seu*
La Rosa els escriurà en la propera carta. Pere